

Váš **BERAN** mládež

Mládežnický hokej má konečně za sebou kompletní sezonu, která opět přinesla plno sportovních zážitků.

Dorost v play-off

Dorostenci mohou být se sezonou spokojeni. Už na podzim si zajistili play-off a nakonec do něj šli jako šestý tým soutěže. První kolo zvládli, konečnou se pro Berany stalo čtvrtfinále.

Žáci v Rakousku

Dva týmy zlínských žáků se v polovině dubna vydaly do rakouského Zell am See. Mladí Berani se zde zúčastnili prestižního turnaje HOCKEY WORLD, který v Evropě patří mezi největší svého druhu.

Ukrajinci ve Zlíně

Zlínský klub v březnu přivítal mladé hokejisty z Ukrajiny, kteří se svými blízkými prchli před válkou. Děkujeme všem, kdo přiložili ruku k dílu a pomohli s ubytováním, výstrojí či jinými způsoby.

BERANI
ZLÍN

OBSAH

DUBEN 2022

04 ÚVODNÍ SLOVO TOMÁŠE JANKOVIČE

Vedoucí Akademie se zamýšlí nad tím, jak vypadala uplynulá sezona z pohledu juniorů a dorostenců.

06 TÝM MĚL ZDRAVÉ VZTAHY, BYL SOUDRŽNÝ

Za extraligovým programem juniorky se ohlíží i trenér Juraj Jurík. Ten na mužstvo převzal na podzim a obsadil s ním jedenácté místo.

10 PROSTOR PRO MLÁDEŽ NA WEBU NAROSTL

Povídání o webu. Velkou novinkou na klubových stránkách je samostatná sekce věnovaná mladým Beranům.

12 SEZONA AKADEMIE V ČÍSLECH

Výběr statistických zajímavostí z letošní sezony Akademie. Podrobnější pohled na výkony juniorů a dorostenců.

16 MOJE BRANKÁŘSKÁ MASKA

V čem chytají zlinští brankáři? O svých maskách a vyobrazených motivech hovoří Tomáš Málek a Daniel Kamenář.

18 ODCHOVANEC JIŘÍ SUHRADA

Prošel si reprezentačními výběry, zkušenosti sbíral také ve Finsku. Talentovaný obránce Jiří Suhrada popisuje svou mládežnickou cestu až do A-týmu Beranů.

22 JAK HOKEJ POMÁHÁ PŘIJÍT NA JINÉ MYŠLENKY

Reportáž z tréninku ukrajinských hokejistů, kteří začátkem března našli ve Zlině útočiště před válkou.

06

12

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Vojtěch Jurák

Redakce

Vojtěch Jurák, Vojtěch Gargulák,
Roman Ordelt

Grafika a sazba

Libor Kožík, Vojtěch Gargulák

Kontakt na redakci

jurak@beranizlin.cz

Fotografie

Vojtěch Jurák, David Peška,
Libor Kožík, Roland Hansel

Korekce

Veronika Kožíková

22

Tomáš JANKOVIČ

úvodním slovem

Vážení čtenáři a přátelé našeho klubu,

po třech letech máme konečně za sebou sezonu, která se uskutečnila v celém plánovaném rozsahu a nemusela být předčasně ukončena ani přerušena. Při této příležitosti bych se rád ohlédl za letošními výsledky Akademie.

Začnu přímo na ledové ploše, protože tam je toho vidět nejvíce. Jsem přesvědčený, že tato sezona byla nejtěžší za posledních deset let a o to více mě těší, že jsme ji v mládeži zvládli se ctí. O juniorech můžeme říct, že splnili svůj základní úkol (udrželi extraligu), ovšem jedenácté místo za úspěšnou sezonu považovat nelze. Jiné je to u dorostenců, kteří se probojovali do čtvrtfinále. Dostat se mezi nejlepších osm v republice je počin, který si jistě zaslouží ocenit.

Před sezonou nám odešlo několik kluků, především ročníku 2005, a tak bylo potřeba kádr juniorky i dorostu vhodně doplnit. V tomto směru velmi pomohli Petr Čajánek a Petr Leška, kteří mají cit na hráče a dokážou odhadnout jejich možnosti. Dále jsme do Akademie přivedli Luboše Jenáčka a později Juraje Juríka, neboť mají bohaté zkušenosti s těžkými zápasy. Rád bych ovšem poděkoval realizačním týmům celkově – všichni totiž odvedli v této nelehké sezoně opravdu velký kus práce.

Nedílnou součástí fungování naší Akademie jsou odpovídající zázemí a finanční zabezpečení, což je pro změnu úkol vedení mládeže. Mám radost, že se také v tomto směru posouváme. Že zlínská Akademie není jenom prázdným pojmem na papíře, ale že funguje i v realu. Daří se nám zajišťovat odpovídající materiální podmínky pro hráče, zápasovou přípravu s kvalitními soupeři nebo zajímavé sportovní akce, jakou bylo třeba loňské turné juniorů do Švýcarska.

Musím také připomenout, že jsme během sezony splnili všechny licenční podmínky, takže i pro nadcházející sezonu budou

mít Berani status hokejové Akademie. Ne všem klubům se to povedlo. A v letošním porovnání Akademií jsme se umístili na deváté pozici, což bereme jako solidní výchozí pozici do další činnosti – je to takové pozitivní vysvědčení a zároveň zpětná vazba, která nám říká, kde máme rezervy.

Samozřejmě není všechno dokonalé. Uvědomujeme si, že stále máme před sebou spoustu práce. Vedení, trenéři, hráči, rodiče... Je potřeba dál společně makat, abychom dokázali využívat potenciálu našich mladých kluků a zázemí, které tady ve Zlíně je. Abychom dokázali z našich podmínek vytěžit maximum pro hokejový rozvoj hráčů.

Během sezony se kolem patnácti hokejistů objevilo v mládežnických reprezentacích, osm juniorů nakouklo do A-týmu Zlína. Naším úkolem do dalších měsíců a let je, aby tyto počty v ideálním případě rostly a především aby naši kluci zastávali v mužích nebo v reprezentaci významnější role než dosud.

Jak se říká, je to běh na dlouhou trať. Chceme naši mládež dál posouvat a chceme se měřit s nejlepšími. Co můžeme, to se snažíme zlepšit hned. Na druhou stranu některé procesy ve sportovním rozvoji a ve výchově se mohou projevit časem. Letošní sezona však byla dobrým střípkem v našem úsilí a věřím, že jdeme po dobré cestě. A je super, že týmy naší Akademie dál zůstávají ve společnosti týmů, které mají ty nejvyšší ambice.

Děkujeme všem, kdo podporujete náš klub a naše mládežnické úsilí.

Přeji vám příjemné čtení a pěkné jarní měsíce,

Tomáš Jankovič, vedoucí zlínské Akademie

Tým měl ZDRAVÉ VZTAHY A SOUDRŽNOST

Hokejový život Juraje Juríka je se Zlínem úzce spjatý – řadu let žluto-modrý dres oblékal jako hráč, později řadu let strávil na lavičce zlínského A-týmu. Během letošní sezony se zkušený kouč do klubu opět vrátil. Zamířil k mladým Beranům, aby juniory zdárně provedl ošetnou sezónou, což se podařilo. V rozhovoru pro dubnový newsletter se trenér Jurík za uplynulými měsíci ohlíží.

Zkuste, prosím, ze všeho nejdříve zhodnotit letošní sezonu. Jak na ni budete vzpomínat?

Cílem bylo dostat se do první dvanáctky, zachránit se. To jsme splnili, což je prvořadé. Ale myslím si, že jsme se mohli dostat i mezi nejlepších osm. Doufali jsme v to a řekl bych, že mužstvo na to mělo sílu. Ale bohužel – nepodařilo se nám během sezony odstranit některé věci, které nás pak stály postup do play off.

Hodnocení sezony je kladné, to ano. Ale přece jen... jak sezona běžela, tak jsme se asi měli o postup mezi prvních osm ještě víc porvat.

Tedy že potenciál mužstva byl ještě o něco výš než konečné jedenácté místo?

Neřekl bych úplně potenciál, spíš nám daná situace a rozpoložení v soutěži nahrávaly, abychom si na play off sáhli. Bohužel jsme byli konkurenceschopní pouze v zápasech, ve kterých se nám dařilo plnit herní plán celých šedesát minut. V základní části ještě bylo možné chyby napravit, ale v nadstavbě už ne – tam při každé ztrátě odstup na nejlepší narůstal.

Co konkrétně nakonec týmu v závěru chybělo, aby se do první osmičky dostal?

V prvé řadě efektivita proměňování šancí. Dále jsme nezvládali zápasy, ve kterých jsme měli navrch a třeba i vedli. Často jsme opakovali individuální chyby a nabízeli soupeři možnost

zvrátit utkání ve svůj prospěch. Neřekl bych, že šlo o nedisciplinovanost, to ani ne, spíše to byla taktická nevyzrállost. A v některých zápasech nám chyběl trochu lepší výkon gólmana.

A když se na to podíváme z opačné strany, v čem byl tým naopak silný?

Myslím, že byl velmi soudržný. To šlo vidět hlavně v době, kdy nám teklo do bot a škrábali jsme se tabulkou nahoru. A nejdůležitější věc – tým byl z velké části vnitřně sociálně zdravý, byl zdravý po vztahové stránce. To pomohlo.

Tým jste převzal během sezony. Jak je to vlastně pro trenéra těžké přijít k utvořenému mužstvu a rovnou s ním naskočit do ligového programu?

Chodil jsem se na hokej dívat, takže nějaký přehled o týmu jsem měl, už když jsem přišel. Navíc mužstvo bylo výborně kondičně připravené a – jak už jsem říkal – z velké části vztahově zdravé. Kluci drželi při sobě, tým měl vybudovanou určitou hierarchii. To mi ulehčilo práci.

Bylo tedy potřeba něco měnit?

Jednou z mála věcí, kterou jsem spolu s realizačním týmem pozměnil, bylo, že jsme tlačili mužstvo víc do obrany. V útoku to bylo dobré, ale hráči si podle mě příliš neuvědomovali, že v sestupové soutěži se „musí hrát i na výsledky“.

„V realizačním týmu jsme měli dobrou chemii. Šlo vidět, že jsme si sedli po hokejové i lidské stránce. Měli jsme z velké části stejný náhled na hokej a na styl hry, který jsme chtěli hrát. A tomu jsme se přizpůsobili.“

Kluci ze začátku sezony nehráli špatně, ale výsledky byly horší. Zaměřili jsme se proto na hru dozadu a více pomáhali gólmánům, kteří nám to pak vraceli. Začali jsme sbírat body, hráči získali sebevědomí. Najeli jsme na vlnu a udělali jsme devět vítězných zápasů v řadě. Kluci si ověřili, že když se drží herního plánu a dají do zápasu maximální úsilí, jsou schopni hrát s kýmkoliv.

Ano, listopad a prosinec se juniorce vydařil. Pak po Vánocích ale nastal útlum. Čím to bylo?

Na podzim se nám dařilo držet výkonnost docela vysoko. Vyhrávali jsme a vyhnuli jsme se výkyvům. Ty nastaly až na přelomu roku, kdy začala covidová vlna. Ta nás trochu rozbila, protože jsme měli strašně úzký kádr. Tehdy jsme prohráli snad čtyři zápasy v řadě, dostali šišku v Třinci... ano, v tu dobu nás potkala herní i výsledková krize.

Když se ale mužstvo uzdravilo, zvládli jsme domácí zápas s Litvínovem a nastartovali jsme se. Vrátili jsme se k výkonům před covidem. Naštěstí pokles formy nebyl dlouhodobější. Dostali jsme se zpět do hry, porazili doma Chomutov...

...a následně přišel vrchol základní části venku proti Mladé Boleslavi a Liberci. Na poslední chvíli jste se dostali mezi prvních dvanáct do nadstavby.

Mužstvo si uvědomilo, že nastala nejdůležitější část sezony. A že by taky mohlo ztratit to, o co se po celou sezonu snažilo. Právě tady se projevila soudržnost hráčů. Vyvrcholilo to dvěma zápasy v Mladé Boleslavi a v Liberci, kde jsme si postup uhráli sami, bez ohledu na další výsledky.

Pomohlo vám v práci, že jste juniorku převzal po Luboši Jenáčkově, se kterým se znáte?

Výhoda to byla v tom, že mi Jack dal report na každého hráče. A jak už jsem zmínil, mužstvo bylo výborně připravené.

Zároveň zbytek realizačního týmu zůstal v původním složení.

Leši s Horym (asistenti Petr Leška a Oldřich Horák) odvedli kus práce. Ještě než jsem se na podzim k týmu přesunul, vedli nějaké dva tři zápasy beze mě a nastřelili určitou kostru sestavy. Tě jsme se pak drželi i dál a nebylo potřeba ji moc měnit.

Celkově si myslím, že práce s mužstvem byla z velké části kolektivní, nebylo to jen o mě. Například v nasazování gólmánů jsme dali důvěru Horčovi (trenér brankářů Luboš Horčíčka).

Spolupráce našeho realizačního týmu byla dobrá, nakonec vyústila v jedenácté místo.

Petra Lešku, Oldřicha Horáka i Luboše Horčíčku jste shodou okolností vedl ještě jako hráče před několika lety v A-týmu Zlína. Stalo se vám to i někdy dřív, že jste se potkal s bývalými svěřenci později na lavičce?

To se mi nemohlo stát, zas tak starý ještě nejsem (smích). Ne ne, nejsem si vědom, že bych takto spolupracoval s někým, koho jsem předtím vedl jako trenér... S klukama tady se dobře známe, ale nějak víc jsme to neřešili, během sezony není moc času.

Důležité ale bylo, že i v realizačním týmu jsme měli dobrou chemii. Šlo vidět, že jsme si sedli po hokejové i lidské stránce. Měli jsme z velké části stejný náhled na hokej nebo spíš na styl hry, který jsme chtěli hrát. A tomu jsme se přizpůsobili.

Závěr sezony byl těžký a našlapaný, řada juniorů nabírala zkušenosti i v zápasech A-týmů. Bylo to na nich znát? Ať už v pozitivním, nebo negativním slova smyslu.

Bylo to takové hektické období. Ale zároveň příliš krátké na to, aby člověk posoudil hokejový přínos, většinou si kluci vyzkoušeli jeden dva zápasy. Spíš toho na ně bylo dost po fyzické a asi i po psychické stránce jeden den hrát za áčko a druhý za juniorku.

V některých momentech se s tím hráči popasovali líp, v některých momentech hůř. Celkově nás to trochu ovlivnilo, ale nebyl to hlavní důvod, proč jsme se s juniory neprokousali mezi nejlepší osmičku.

Příští sezonu budete asistentem u A-týmu. Může vám pro případné začleňování mladých do mužstva pomoci, že juniory z letošní sezony znáte?

Určitě ano, stačil jsem si udělat o hráčích obrázek. Viděl jsem, jak se jednotliví kluci chovají v herních situacích, jak se chovají v únavě. Co jsem s klukama za toho půl roku prožil, to je pro mě velké plus. Na druhou stranu, jsou mladí a stále se vyvíjejí. Může se stát, že odstraní svá negativa nebo že naopak ztratí některá svá pozitiva. Je to jen na nich.

Byly podle vás v letošním výběru hráči, kteří by se jednou mohli pořádně prosadit mezi dospělými?

Perspektiva tam nějaká je, to ano. Ale před každým z nich stojí ještě strašný kus cesty, aby se dostal do chlapského hokeje.

Co je z pozice mladého hokejisty potřeba udělat, aby zvládl přechod z mládežnického hokeje do toho dospělého?

Musí dávat svému tréninkovému úsilí ne sto procent, ale sto dvacet procent. Samozřejmě musí mít určitou herní kvalitu, a jak to v životě bývá, musí mít také kus štěstí. Říká se, že štěstí přeje připraveným. Tady to rozhodně platí – hráč musí být na svou šanci neustále připravený.

Jaké jsou z vaší zkušenosti největší rozdíly mezi trénováním mladých hokejistů a mužů?

Myslím, že v juniorce je to ještě stále částečně pedagogická nebo výchovná činnost, kdežto v chlapském hokeji je to více o organizování a koučinku. Dospělí mají své problémy a mládežníci mají zase ty své. Proto se i trenérský přístup liší.

S mládežníky řešíme třeba i školu a další věci osobního rázu, které jsou důležité pro budoucnost. Je to o budování dlouhodobější výkonnosti a snaze připravit kluky na to, že jednou mohou do chlapského hokeje naskočit. Naopak u mužů jde spíše o okamžitou výkonnost v danou sezonu.

Máme **NOVÝ WEB**, prostor pro mládež narostl

Už jste si určitě všimli – zlínský klub se v internetovém prostoru oblékl do nového kabátu a začátkem února spustil kompletně upravené webové stránky. Na jejich tvorbě několik měsíců pracoval se sportovní agenturou eSports.cz. Nový web poutá svým svěžím designem a má v sobě zakomponované uživatelské i systémové vychytávky – výraznou novinkou je ale také velký nárůst prezentačního prostoru pro mládež.

Rozklikne-li si uživatel záložku MLÁDEŽ v hlavním menu, otevře se nová samostatná sekce – takové podstránky věnované výhradně mladým Beranům. Zlínský mládežnický hokej tak má na klubovém webu více prostoru než kdy dříve.

Už nyní jsou čtenářům a zájemcům k dispozici podrobné informace například o vizi zlínské hokejové výchovy, o spolupráci se zahraničními partnery (záložka KLUB) nebo o fungování naší hokejové Akademie (AKADEMIE). Na své si přijdou i rodiče, kteří chtějí své dítě přihlásit do školy bruslení (ZAČÍNÁME).

V příštích týdnech a měsících se bude obsah mládežnického webu postupně dál dotvářet tak, aby zde návštěvníci našli opravdu vše podstatné.

Samostatný prostor včetně aktuální nabídky je věnovaný mládežnickým programům (PROGRAMY), které klub začal organizovat v roce 2020 jako dobrovolnou nástavbu ke své standardní činnosti. Na stránkách jsou také nově k dispozici všechna dosud vydaná čísla newsletteru Váš BERAN, jenž jinak rodičům a mladým hokejistům chodí do e-mailových schránek (KOMUNITA).

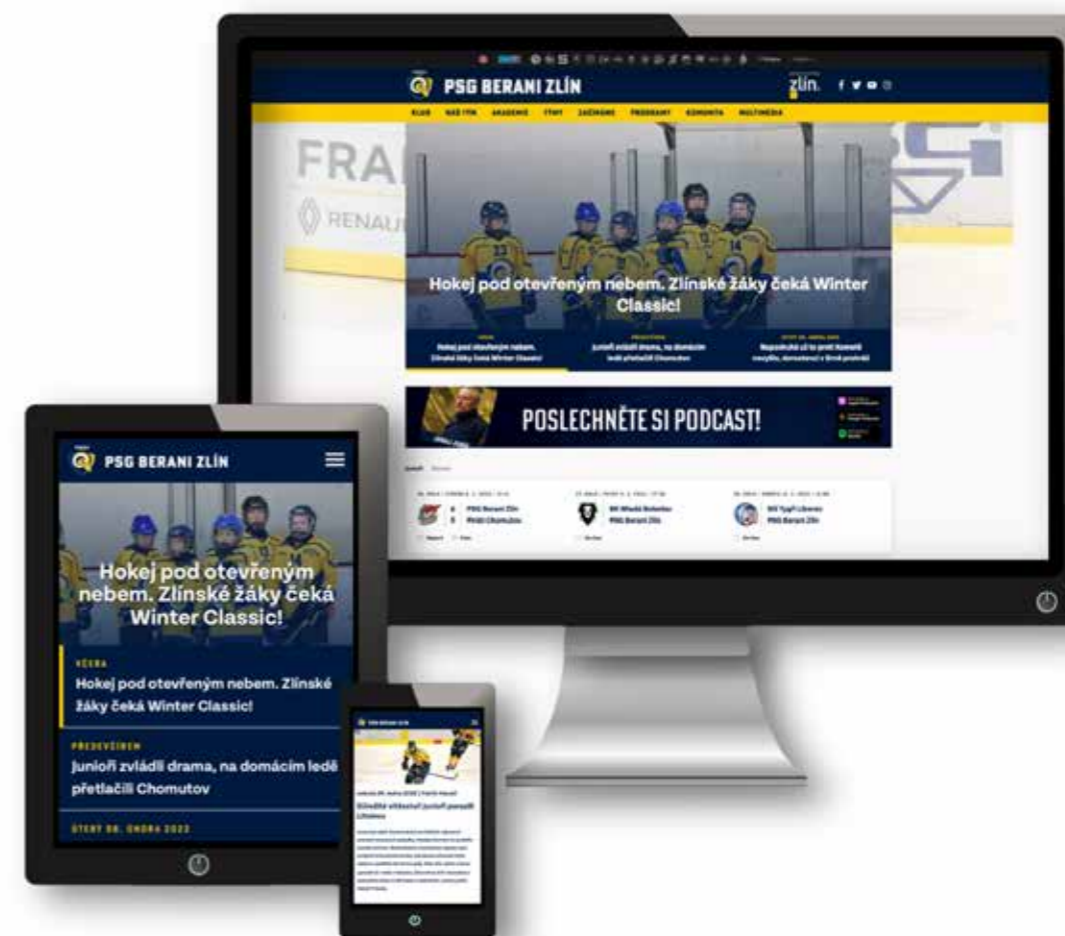
Zavedenou samozřejmostí je průběžně udržovaný výsledkový servis žáků a Akademie. V případě juniorky a dorostu mohou navíc zájemci využít rozcestníku na úvodní straně – v něm jsou vypsané aktuální zápasy i s odkazy na daný online přenos nebo reportáž z utkání, stejně jako to funguje u A-týmu.

Vizuální proměnou prošly týmové soupisky. Zajímavým detailem je, že k jednotlivým hráčům mohou být přiřazeny jejich fotky z fotogalerie.

To ale není všechno, různých takových drobných vychytávek a zlepšováků je na webových stránkách více. Ostatně, podívejte se sami.

Přestože nové stránky fungují už více než dva měsíce, práce na nich ještě úplně neskončila. Budete-li mít k webu libovolné připomínky, napište nám, prosím, na e-mailovou adresu marketing@beranizlin.cz.

MÁME NOVÝ WEB

Statistiky a zajímavosti.

SEZONA AKADEMIE V ČÍSLECH

Že junioři obsadili v extraligové konkurenci jedenácté místo a dorostenci po postupu do čtvrtfinále play off konečné osmé místo, to už víme. Nyní se pojdme ponořit trochu hlouběji do světa čísel – přinášíme výběr statistických zajímavostí týmů i jednotlivců z letošní sezony Akademie.

Extraligová sezóna juniorů

Do extraligového programu juniorů v sezoně zasáhlo celkem 28 hráčů a 3 brankáři. Týmovou produktivitu táhla nejvíce dvojice Lukáš Chludil, Šimon Frömel, v důležitých chvílích se ale přidávali i další. V 50 zápasech mužstvo vstřelilo 155 gólů, zajímavostí je rozložení zásahů. Zatímco v základní části Berani dávali nejvíc gólů v první třetině a ve třetí naopak nejméně, v nadstavbě tomu bylo přesně naopak. Osm juniorů během sezony nakouklo také do A-týmu Zlína.

Kanadské bodování:

1. Lukáš Chludil 54 bodů (13 + 41) ve 44 zápasech
2. Šimon Frömel 41 bodů (18 + 23) ve 35 zápasech
3. Dominik Luža 41 bodů (14 + 27) ve 43 zápasech

Nejllepší střelec:

Šimon Frömel, 18 gólů

Nejvíce vítězných gólů:

Šimon Frömel, 3 góly

Nejvíce gólů v přesilovce:

Tadeáš Talafa a Jakub Masař, 5 gólů

Nejvíce gólů v oslabení:

Jakub Čechmánek, 3 góly

Nejvíce asistencí:

Lukáš Chludil, 41 asistencí

Zápasovou zátěž v brankovišti si mezi sebe rozdělili především Tobiáš Synek a Dominik Šarman – první jmenovaný zasáhl do 33 extraligových duelů a čelil 921 střelám, jde o nejvyšší letošní čísla ze všech brankářů zlínské Akademie. Část jednoho utkání odchytil také dorostenec Samuel Kowalczyk.

Bodování obránců:

1. Tadeáš Talafa 36 bodů (12 + 24) ve 48 zápasech
2. Vojtěch Riedl 25 bodů (7 + 18) ve 48 zápasech
3. Matěj Nábělek 17 bodů (5 + 12) ve 47 zápasech

Brankáři:

1. Tobiáš Synek 33 zápasů, 88,82 %
2. Dominik Šarman 23 zápasů, 88,28 %
3. Samuel Kowalczyk 1 zápas, 87,50 %

Vybrané týmové statistiky (základní část):

Úspěšnost přesilovek – 19,08 % (6. místo)

Index slušnosti – průměr 10 trestných minut/zápas (7. místo)

Extraligová sezóna dorostu

Atmosféru dorostenecké extraligy letos v dresu Beranů okusilo celkem 24 hráčů a 3 brankáři. Kanadské bodování týmu ovládl Lukáš Heš, a to i přes skutečnost, že část sezony nastupoval v juniorech a za dorost toho odehrál méně. Stejně jako u juniorů hrál také v dorosteneckém výběru velkou roli tým. Hráčů, kteří se dokázali v potřebou chvíli prosadit, bylo více. Mužstvo ve 44 zápasech vstřelilo 145 gólů, přičemž po většinu sezony platilo, že nejvíce se dorostu dařilo v prvních

Kanadské bodování:

1. Lukáš Heš 41 bodů (23 + 18) ve 26 zápasech
2. Martin Holba 36 bodů (18 + 18) ve 41 zápasech
3. Richard Marek 32 bodů (13 + 19) ve 40 zápasech

Nejllepší střelec:

Lukáš Heš, 23 gólů

Nejvíce vítězných gólů:

Martin Holba, 5 gólů

Nejvíce gólů v přesilovce:

Marek Šišák, 5 gólů

Nejvíce gólů v oslabení:

Tomáš Pilát, 2 góly

Nejvíce asistencí:

Adam Hamrla, 22 asistencí

Vybraná týmová statistika:

Úspěšnost oslabení v play off (6 zápasů) – 95,24 %

třetinách. Šest hráčů nakouklo během roku také do juniorské extraligy.

Zápasový program si mezi sebe rozložili brankáři Samuel Kowalczyk, Marek Uherek a Tomáš Málek. Zajímavostí je, že všichni tři se během sezony podívali i do reprezentace. První dva jmenovaní se především ke konci sezony rozchytali do skvělé formy a v play-off patřili k velkým oporám dorosteneckého výběru.

Bodování obránců:

1. Adam Hamrla 31 bodů (9 + 22) ve 43 zápasech
2. Marek Šišák 27 bodů (11 + 16) ve 40 zápasech
3. Tomáš Mikel 8 bodů (2 + 6) ve 42 zápasech

Brankáři:

1. Samuel Kowalczyk 20 zápasů, 90,36 %
2. Marek Uherek 14 zápasů, 89,11 %
3. Tomáš Málek 12 zápasů, 86,03 %

Brankáři v play-off:

1. Marek Uherek 3 zápasy, 95,97 %
2. Samuel Kowalczyk 3 zápasy, 93,96 %

Sezona 2021/22 přinesla řadu zajímavých momentů napříč věkovými kategoriemi. Ze začátku ještě bylo potřeba trávit více času venku, postupně jsme se však vrátili i na ledovou plochu. Během jara a léta klub uspořádal několik kempů a dva příměstské tábory, uskutečnily se také veřejné akce pro děti ve Zlíně nebo v blízkém okolí. Mládežnické týmy absolvovaly nejen své ligové soutěže, ale také řadu turnajů a junioři navíc i soustředění ve Švýcarsku. Nechyběly netradiční tréninky se zajímavými hosty či různá překvapení...

Moje **BRANKÁŘSKÁ MASKA**

Maska je pro gólmany nejen zcela nezbytnou výbavou, ale tradičně také prostorem pro vyjádření vlastní kreativity. Ostatně i v řadách mladých Beranů je několik brankářů, kteří mají svou přilbu hezky vyzdobenou. Kterí to jsou? Jak jejich masky vypadají? A má ztvárněný design i nějaký hlubší význam? Těmto otázkám se věnuje krátký seriál newsletteru Váš BERAN. V dubnovém čísle hovoří o svých maskách Tomáš Málek a Daniel Kamenář.

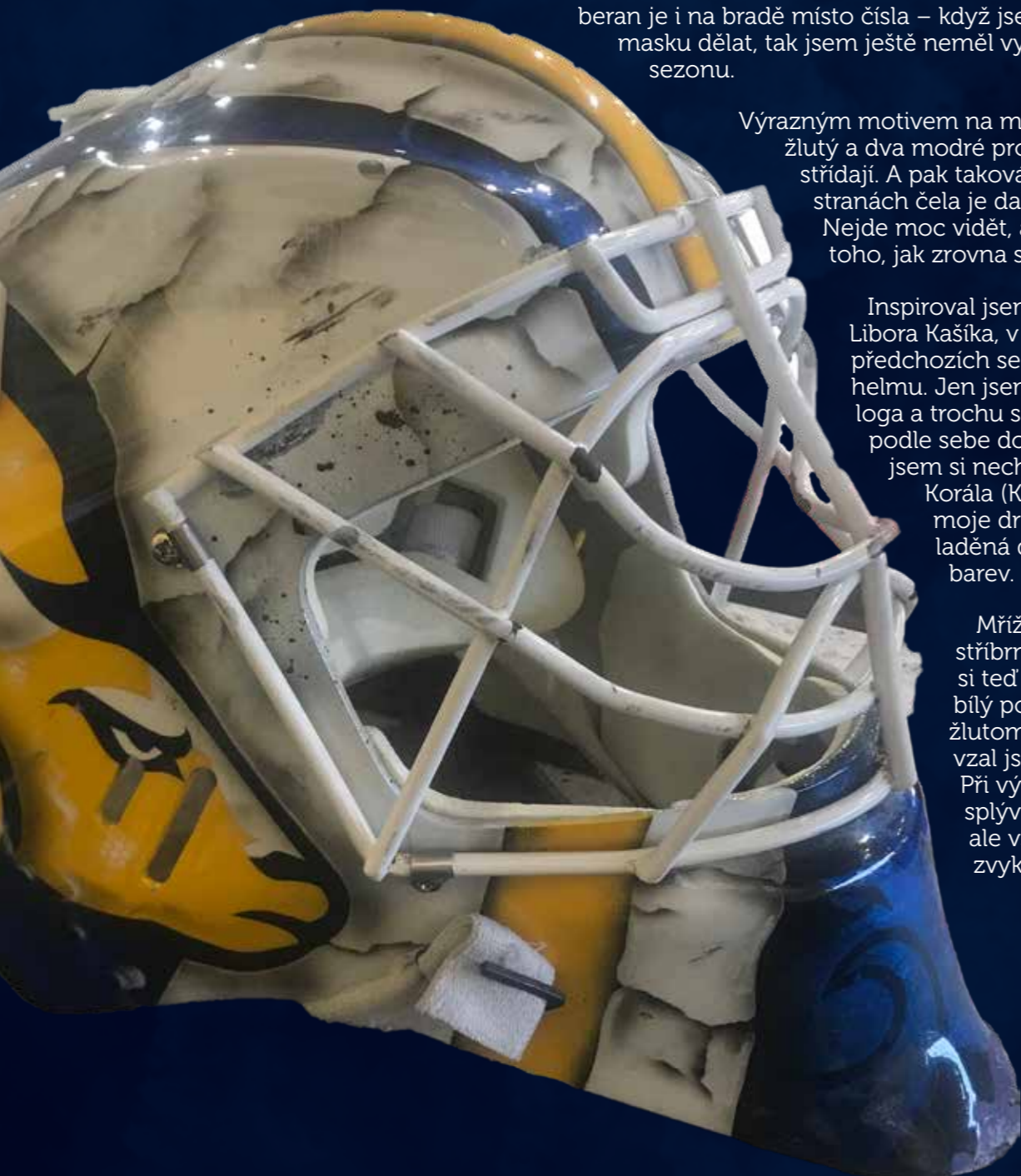
David Kamenář (ročník 2007)

Podklad masky je bílý s takovými černými čarami, jinak je laděná do žlutomodrých barev klubu. Na stranách mám velkého berana ze zlínského loga. A beran je i na bradě místo čísla – když jsem si totiž nechával masku dělat, tak jsem ještě neměl vybrané číslo na sezonu.

Výrazným motivem na masce jsou jeden žlutý a dva modré proužky, které se střídají. A pak taková specialita – na stranách čela je další beran, stříbrný. Nejde moc vidět, ale leskne se podle toho, jak zrovna svítí světlo.

Inspiroval jsem se motivem Libora Kašíka, v jedné z předchozích sezon měl podobnou helmu. Jen jsem si na ni dal nová loga a trochu si vzhled upravil podle sebe do své podoby. Masku jsem si nechal udělat u pana Korála (Koral design). Je to moje druhá, i ta první byla laděná do žlutomodrých barev.

Mřížky jsem dříve míval stříbrné. Ale když jsem si teď nechal vytvořit bílý podklad masky ke žlutomodrým barvám, vzal jsem to i s mřížkou. Při výhledu mi trochu splývá s ledem, to ano, ale všechno je to o zvyku.

Tomáš Málek (junior)

Při tvorbě své masky jsem se hodně inspiroval bývalým brankářem New York Rangers Henrikem Lundqvistem. Měl podobnou masku na mistrovství světa, nechal jsem akorát vyměnit některé motivy.

Místo švédských znaků na stranách mám klubového berana a místo dračích šupin na vrchní části a na bradě mám takové kostičky – ty symbolizují Baťovy domky, které jsou spojené s historií Zlína. Na bradě mám své číslo 42, na zadní straně pak hesla, podle kterých se snažím řídit, a přezdívkou.

Mřížka je zvenku modrá, ale zevnitř bílá, s viditelností tedy není problém. Dráty mám tenčí, takže teď ke konci sezony už jsou trochu poničené. Ale existují taky silnější dráty, které vydrží klidně i dvě sezony.

Masku mám dvě sezony a myslím, že ještě tak sezonu mi vydrží. Pak ji vyměním za novou. Je to druhá maska, kterou jsem si takto nechal vyrobit. První jsem si nechal udělat v osmé třídě, když jsme jeli na zájezd do Ameriky. Ta mi taky vydržela dvě sezony.

Odchovanec JIŘÍ SUHRADA

V klubu působí od dětství, prošel mládežnickými reprezentačními výběry a po letech měl zlínský hokej svého zástupce na mistrovství světa hráčů do dvaceti let. Poctivou práci se probojoval do seniorského týmu a navázal na svého otce. Jaké byly jeho hokejové začátky a jak se postupně probojoval až do seniorského týmu Beranů? O tom všem se rozprávěl pro dubnové vydání newsletteru Váš Beran.

V kolika letech jsi poprvé obul brusle a kdo byl u tvých hokejových začátků?

Bylo to ve třech, čtyřech letech, kdy mě rodiče vzali na brusle u strýce Jardy Otevřela na zamrzlém plácku v Loukách. Poté jsem šel do školičky bruslení na zimním stadionu ve Zlíně.

Zásluhou otce vyhrál hokej na celé čáře, nebo jsi pokukoval i po jiných sportech?

Bavilo mě dále hrát fotbal a tenis, ale spíše s kamarády. Vždy jsem se věnoval hlavně lednímu hokeji. Na druhou stranu si rád i zahraju fotbálek nebo tenis, což mě zůstalo až do dnešních dnů.

Co tě na hokeji nejvíce bavilo?

Zkrátka hezká kolektivní hra, která mě chytla a zalíbila se už od dětství. Můžu být s kamarády a můžeme společně hrát, což mě nejvíce láká.

Jak vzpomínáš na žákovská a mládežnická léta ve Zlíně?

Chodil jsem do sportovní třídy 1. Základní školy Emila Zátopka. Krásně se na to vzpomíná, společně s kluky jsme zasedali do školních lavic a poté šli na tréninky, někdy byl pro změnu dříve trénink a poté škola. Vzpomínám na to i po letech pouze v dobrém, neboť jsme všichni prožili hezká léta.

Vzpomínáš na nějakého kamaráda z začátků?

Jednak to byl Šimon Jenáček, bydlel kousek od nás. Jezdili jsme společně na tréninky a do školy a pak Petr Pavlas, který už hokej nehraje. Trávili jsme společně hodně času, ale těch kamarádů bylo více.

Kdo z tvého ročníku hraje hokej na nejvyšší úrovni?

Z ročníku 2001 Šimon Jenáček hraje první ligu ve Vsetíně a Matěj Sebera kromě Zlína hrál v Přerově. Ostatní kluci se výrazněji neprosadili.

Který trenér tě v době dospívání nejvíce ovlivnil při hokejovém růstu?

Zlom přišel v mladším dorostu, tam začíná puberta a často máte jiný názor než všichni kolem. Trénoval mě tehdy Radek Pšurný a nastavil správný pohled na hokej. Chodil jsem na náročnou školu a v tomto čase přišla první pozvánka na národák, což jsem vůbec nečekal. O to více premiérová pozvánka potěšila.

Kdo byl tvůj vzor?

Když otec hrál hokej, vždy byl pro mne jasnou jedničkou a vzorem. Do dnešního dne se o hokeji doma hodně bavíme, i když má hokej v létě přestávku. V dětství se mi velmi líbil Sidney Crosby, k jeho hře a umění hodně vzhlížím.

Na rozdíl od otce nastupuješ v obraně. Netáhlo tě to do útoku a střilet góly?

Ještě první rok v mladším dorostu jsem hrál v útoku. Jednou jsme jeli na zápas do Vítkovic a měli jsme velkou marodku, řadu nemocných a zraněných obránců. Tehdejší trenér dorostu pan Valášek za mnou přišel a řekl, že nastoupím v obraně. Tak jsem hrál a už jsem na beku zůstal.

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

„Tvrdá práce. Prosadit se do seniorského hokeje je obrovsky těžké. Důležité je i jak se kdo chová v osobním životě a zapomínat by se nemělo ani na vzdělání v podobě školy.“

Který úspěch v mládežnické kategorii ti nejvíce utkvěl v paměti?

V mladším dorostu jsme skončili třetí v sezoně 2015/16, poté v 8. třídě pod vedením pana Čecha jsme hráli doma finálový turnaj a obsadili páté místo.

Od šestnácti let jsi nastupoval pravidelně v mládežnických výběrech české reprezentace, hrál jsi na prestižním Memoriálu Ivana Hlinky v Kanadě. Co to pro tebe znamenalo?

Byla to pro mě velká čest obléknout národní dres, ale především velká zodpovědnost. Velmi rád jsem jezdil na reprezentační srazy a těšil se z každé pozvánky.

Byl pro tebe světový šampionát juniorů do 20 let v Kanadě na přelomu let 2020 a 2021

dosavadní vrchol kariéry?

Ano, rozhodně byl podobně jako první start a gól v extralize. Nejlepší junioři z celého světa hrají nejrychlejší hokej na světě. Bojovat za český národák na nejlepším turnaji pro mladíky bylo úžasné. Parádní juniorská akce a každý by tam chtěl hrát.

V sedmnácti letech jsi odešel během léta 2018 hrát juniorskou ligu do Finska. Co tě k tomu kroku vedlo?

Po dohrání sezony ve starším dorostu ve Zlíně jsem chtěl zkusit něco nového a nejlépe v zahraničí. Byl o mě zájem z Finska, stálo o mě Lahti. Řekl jsem si, proč to nezkusit a bylo to správné rozhodnutí. Líbilo se mně i v Tampere, a to jak po osobní, tak i hokejové stránce.

Po návratu do Zlína jsi naskočil v devatenácti letech do seniorské extraligy. Byla před prvním zápasem v nejvyšší soutěži znát nervozita?

Pár přátelských zápasů jsem předtím odehrál. Nejsem typ, abych byl nervózní, snad jen krátce po odchodu z kabiny. Po prvním střídání a šáhnutí na kotouč už to bylo v pohodě.

První gól jsi dal až v loňské sezoně. Jak vzpomínáš na premiérovou trefu v extralize?

Čekal jsem opravdu dlouho, ale pak to stálo za to. Nesvazovalo mě to ruce, soustředil jsem se na hru a gól konečně přišel. Všechno ze mne před koncem sezony spadlo. Byl to domácí zápas s Kladnem, dal jsem první gól na 1:0 a ještě jsme k tomu nastoupili ve speciálních dresech k výročí města Zlína.

Byla to velká změna trénovat a hrát se seniorským mužstvem?

Měl jsem velkou radost. V covidové sezoně 2020/21 tam byla spousta kluků, na které jsem se chodil dívat, když jsem byl mladší. Sledoval jsem Zlín na dálku i z Finska, jak hraje. Měl jsem radost, že s nimi můžu být každý den v kabině a hrát hokej.

Hrál jsi také první ligu za Přerov. Je to pro mladého hráče vítaný impuls?

Předloňskou sezonu neměl takový icetime jako v uplynulém ročníku. V Přerově mně to sedlo, přišla změna a hrál jsem hodně. Trenéři si mě

vyžádali na play off, které proti Porubě nevyšlo, a přišla jasná prohra 0:4. Vedle vítaného prodloužení sezony to byl dobrý impuls, slušná porce minut na ledě a přišla i lepší pohoda.

Jak hodnotíš uplynulou nevydařenou sezonu, ve které následoval pád zlínského hokeje do první ligy?

Velký neúspěch, ale bohužel stalo se. Čeká nás příprava na sezonu v Chance lize a nebude to jednoduché. Věřím, že dobře potrénujeme a připravíme se na nový ročník a budeme úspěšní. Fanoušci, kteří chodili a fandili nám až do konce základní části, si zaslouží nejvyšší soutěž. Musím jim poděkovat za skvělou podporu i přes řadu proher a sestup.

Jaký je podle tebe recept na úspěch, na cestu do extraligy?

Tvrdá práce, prosadit se do seniorského hokeje je obrovsky těžké. Důležitá je i další stránka, jak se kdo chová v osobním životě a zapomínat by se nemělo ani na vzdělání v podobě školy.

Jako doplňkový sport hraješ inline hokej, před třemi lety jsi získal v Barceloně juniorský titul mistra světa. Postavíš se i letos na kolečkové brusle?

Snad se rozběhne po covidu zase extraliga, rád bych si zahrál v týmu Devils Zlín. K inline hokeji mě dovedl táta a hodně mě baví.

 Kredit[®]
Gonvarri Material Handling

Děkujeme společnosti **KREDIT**

Zásadní podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu nebo rodičů také naši partneři. Za podporu bychom na tomto místě rádi poděkovali společnosti KREDIT, spol. s r.o.

„Za téměř třicet let fungování firmy se nám podařilo vybudovat silnou značku a chceme v tomto úsilí podporovat také své okolí. Zlínský mládežnický hokej je pro nás vhodným partnerem, neboť jde o klub z našeho regionu, který navíc vede děti ke sportu,“ přibližuje Deputy manager Ing. Josef Beneda.

Společnost KREDIT sídlí v Horním Němčí na Uherskohradištsku. Založena byla v roce 1993, zabývá se výrobou skladovací techniky a regálových systémů se zaměřením na pojízdná skladovací zařízení. Firma má své zákazníky po celém Česku i v zahraničí. Od roku 2019 navíc spadá pod norský koncern GONVARRI MATERIAL HANDLING, což jí umožňuje dále se rozvíjet, oslovovat nové odběratele a pokračovat ve zkvalitňování služeb.

Když hokej pomáhá přijít **NA JINÉ MYŠLENKY**

Po ledové ploše se prohání přibližně desítka dětí různého věku v nesourodých dresech. Ticho jinak prázdné haly přehlušuje snad jen dunění puků o mantinel. Je pondělí dopoledne a na Zimním stadionu Luďka Čajky se sešla skupina mladých ukrajinských hokejistů, kteří našli ve Zlíně a blízkém okolí útočiště před válkou.

„Dneska jich tu není tolik, někteří jsou ve škole. Buď začali chodit do nějaké třídy přímo ve Zlíně, nebo mají doma online výuku,“ vysvětluje trenér Petr Čajánek. Právě on tréninkovou jednotku na ledové ploše vede – ovládá totiž ruštinu, což komunikaci s mladými Ukrajinci výrazně usnadňuje.

Mládežníci z Východu dorazili i se svými blízkými k nám do České republiky začátkem března. Narychlo zorganizovaná akce tehdy vzbudila ohlas i úžasnou vlnu solidarity ze strany některých rodičů, trenérů a přátel zlínského hokejového klubu. Prchajícím se podařilo zajistit ubytování, sesbíraly se chybějící části výstroje pro hráče.

„Od prvních dní, co jsou tady ve Zlíně, jsme jim umožnili trénink na stadionu, na

led chodí zhruba třikrát až čtyřikrát týdně, dopoledne na jednu hodinu. Doufali jsme, že jim hokej pomůže aspoň na chvíli přijít na jiné myšlenky. Chtěli jsme jim umožnit trochu organizovaného pohybu,“ přibližuje Čajánek, čím mladí Berani mohli a mohou být v dané situaci prospěšni.

Za více než měsíc a půl si ukrajinští hokejisté na prostředí zdejšího stadionu zvykli, ostatně i na kluzišti je to vidět. Už to tady pro ně není tak cizí. Pod vedením zlínského trenéra zlepšují bruslení i hru s pukem, jednotlivá cvičení se rychle střídají.

„Není to ale trénink v úplném slova smyslu, spíš je to pro ně taková příležitost. Máme tady mix hráčů různých úrovní a různého věku. Vlastně ani ne všichni hokej hrávají...“

Nová zkušenost i pro trenéry

Jak dlouho budou Ukrajinci ve Zlíně trénovat, to samozřejmě nikdo neví. Konflikt na Východě Evropy trvá a vše ostatní je velká neznámá.

„Také pro nás trenéry je to nová zkušenost. Najednou tady máme děti z ciziny, které mají trochu jinou mentalitu než ty naše. Není vůbec jednoduché pro ně vytvořit zajímavý a zároveň přínosný program, zvlášť když jsou tak namíchaní,“ popisuje Čajánek novou výzvu. Tentokrát je na ledě ze zlínského týmu sám, ale jinak se do vedení často zapojují i další trenéři mládeže.

Přirozeně se nabízí také otázka, zda došlo nebo zda může dojít i k nějakému užšímu kontaktu Ukrajinců s mladými zlínskými hokejisty.

Jednoznačná odpověď na ni však zatím není.

„Hledáme cesty, jak je dostat do našeho tréninkového procesu ve Zlíně, to ano. Ale je to těžké. I naše kapacity v týmech jsou omezené... Ovšem brzy začnou letní přípravy na suchu, tam by měly být možnosti větší, bude to jednodušší,“ zamýšlí se někdejší útočník.

„Někteří hráči asi dostanou šanci i v některém z našich týmů, ale spíš půjde o mladší kluky. Přece jen ve starších kategoriích už je docela dost vidět, že naši hráči jsou na tom výkonnostně lépe,“ doplňuje Čajánek.

Výkonnostní rozdíly jsou ale v tuto chvíli spíše druhořadé. Důležité je, že díky hokeji mohou mladí Ukrajinci ve Zlíně přijít na jiné myšlenky. Aspoň na chvíli. Věnují se totiž tomu, co je baví.

zlín.

PSG®

Continental

topnatur®

 Navláčil

 B&B
Commercial Activity

 MPL®
STAVEBNINY

 Kredit®
Gonvarri Material Handling

 CESTA
KE HVĚZDÁM

 Zlínský kraj

 **SEVEN
ENERGY**

 /beranizlin.mladez